

25. AARG. N° 1.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. Januar 1925.

Glædeligt Nytaar!

Redaktionen.

FAMILIEFRIBEFORDRINGEN.

I 1909 nedsattes en Finanslovssparekommission, hvis Opgave var af ren sparemæssig Natur, og som bl. a. stillede Forslag om Begrænsning af saavel de ansattes egen Fribefordring som af Familiefribefordringen. Af Statsbanernes Generaldirektorat protesteredes der den Gang kraftigt mod saa omfattende Beskæringer og der argumenteredes med særlig Vægt for de ansattes egen Fribefordring og Resultatet af Kommissionens Overvejelser blev, at der stilledes Forslag om Afskaffelse af Familiefribefordringen for de den 1. April 1912 og senere ansatte. Beskæringen kom altsaa kun til at gaa ud over de fremtidig ansatte, som vidste, hvad de gik ind til.

Denne Ordning har der selvsagt altid været Utilfredshed med og der har af Organisationerne gentagne Gange været gjort Forsøg paa at faa dette Forhold ændret. Denne Ordning har nu været

gældende i godt 12 Aar, og Tallet paa dem, som ikke havde Adgang til Familiefribefordringen steg Aar for Aar, saaledes at ca. Halvdelen af Personalet ikke havde Adgang til Familiefribefordringen. Det var jo indlysende, at den Rettighed, de efter 1. April 1912 ansatte havde til egen Fribefordring ikke havde samme Værdi som de før 1912 ansatte, naar de var afskaarne fra at rejse ud sammen med Familien, og de økonomiske Forhold har jo ikke været af en saadan Karakter, at der kunde ses bort fra Udgiften til Billetter.

Den Opgave, at faa bragt denne Sag til en tilfredsstillende Løsning har ligget Organisationernes stærkt paa Sinde og efterhaanden som Tiden gik, blev dette Forhold mere og mere utilfredsstillende. I 1917 var der Forhandlinger i Gang for at faa Sagen bragt i Orden og paa Delegeretmødet behandledes Spørgsmaalet og det besluttedes den Gang at yde nogen Kompensation for at naa det ønskede Maal. Imidlertid blev Situationen under Krigen, medens Forhandlingerne førtes, pludselig vanskeligere, saaledes at Sagen maatte stilles i Bero, og samtidig rettedes der en almindelig Opfordring til den mindst mulige Benyttelse af Fripasretten paa Grund af de mange Togindskrænkninger.

Imidlertid har Fripasspørgsmaalet hele Tiden været aktuelt, der er blevet presset paa af de yngre Aargange, paa det sidst afholdte Delegeretmøde blev det paalagt

Hovedbestyrelsen at forsøge at faa Spørgsmaalet løst, og der var for saa vidt heller ingen egentlig god Begrundelse for Skellet mellem de ældre og de yngre, Folk som ellers i alle andre Henseender var ligestillede. Der var kun en Begrundelse, og det var Bosparelseshensynet. Skulde dette Spørgsmaal løses, var det naturligt at faa det løst, forinden de efter 1912 ansatte havde Flertal indenfor Organisationerne, det vilde da være dem muligt selv at bestemme, hvorledes Kompensationen skulde være. Og det er da ikke sikkert, at der vilde være truffet en saadan Ordning, som den nu trufne, men at den vilde have budt de ældre en daarligere Ordning.

Da Fællesudvalget underhaanden blev klar over, at der nu kunde være en Mulighed for at faa denne Sag løst, indsendtes der den 6. September f. A. et Andragende om Familiefriпас til de efter 1. April 1912 ansattes Familier. Inden for Fællesudvalget var det den almindelige Mening, at skulde dette Spørgsmaal have Udsigt til en gunstig Løsning, maatte man gribe det rette Tidspunkt, og det kan vist med Bestemthed siges, at det Tidspunkt, der valgtes, var det bedst mulige.

I den Skrivelse, der fremsendtes af Fællesudvalget, nævntes intet om Kompensationer, men overfor Ministeriets Ønske om Kompensationer var der selvfølgelig intet at stille op, og det, det drejede sig om, var, at Kompensationerne blev saa smaa som mulige. — Den 6. December indkaldtes Fællesudvalget til Forhandling, hvorover følgende Protokol førtes:

Tilstede var: for *Generaldirektoratet*: Generaldirektøren, Kontorchef Lunn og Kontrolør E. Terkelsen:

for *Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg*: Snedker L. Hansen, Lokomotivfører Rich. Lilie, Kontrolør A. Ohmeyer, Forretningsfører Ch. Petersen og Assistent L. Chr. Larsen. Sidstnævnte førte Protokollen.

Forhandlingsemne: Fællesudvalgets Andragende af 8. September d. A. om Familiefribefordring til de efter 1. April 1912 ansatte Tjenestemænd.

Generaldirektøren bød Velkommen, oplæste Fællesudvalgets Skrivelse og bemærkede, at der om de i Skrivelsen anførte Argumentationer kunde siges en Del baade for og imod. Statsbanernes Administration har i det store og hele Sympati for at faa en Ordning, hvorved Skellet fra 1912 forsvinder, og hele Personalet bliver ligestillet, — d. v. s. faar samme Antal Familiefriпас, og den vil være villig til at støtte Bestræbelserne for at opnaa en Ordning, hvis man kan finde den rette Form. Sagen vedrører ogsaa Lovgivningsmagten, selv om det er en Versurpost.

Jeg har undersøgt Spørgsmaalets økonomiske Side, saaledes som det vilde optræde paa Finansloven. For sidste Finansaar (1923—24) beløber Summen for den nuværende egentlige Familiefriпасbefordring sig til ca. 470 000 Kr. for ca. 10 000 familiefriпасberettigede. Hvis man skulde regne ogsaa med de efter 1912 ansatte og med 24 Familiefriпас til hver af disse, vil man komme paa yderligere ca. 5 700 familiefriпасberettigede og skønsmæssig beregnet ca. 130 000 Kr. mere, ialt ca. 600 000 Kr. Det er imidlertid klart, at dette finanslovmæssige Tal ikke repræsenterer den virkelige Sum, som Statsbanerne mister i Indtægt ved Fribefordringen — det er et betydelig lavere Beløb som det er ganske umuligt at anslaa med nogen som helst Sikkerhed.

Foruden de egentlige Familiefriпас haves jo tillige Torvefripassene, der andrager . . . 143 500 Kr. Friпас til Skov- og Søbaderejser . . . 42 000 — Fribefordring til Skolerejser 34 000 — Friпас til Sygerejser 20 500 — Alle disse gælder ogsaa for ansatte efter 1912.

Jeg vilde tro, at hvis man skal komme til en Ordning, maa man ogsaa møde med Kompensationer; jeg ønsker derfor at høre Fællesudvalgets Udtalelse herom og om, hvorledes Sagen kan gribes an.

Ch. Petersen: For Personalet er det et stort Spørgsmaal at faa en Ordning. Vi har forhandlet før (i 1917) og var da ved at komme til en Overenskomst; men Krigssituationen m. v. umuliggjorde det. Vi har ogsaa været saa temmelig klar over, at der vilde blive krævet Kompensationer, men helst saa vi en Ordning foruden. Det er os derfor magtpaaliggende, at Kompensationerne bliver saa smaa som muligt; og vi vil helst slippe med kun at afgive ganske enkelte Friпас, saa meget mere som der er meget gode Grunde for at give Fribefordring til de unge. Mange afser nødtigt nogle af deres Friпас. Det er vanskeligt at sige, at vi er indstillet paa at afgive et vist Antal; men skal vi afgive, kan det kun blive et Par Stykker.

Generaldirektøren: Hvormange skal saa de unge have?

Ch. Petersen: Helst som de øvrige. For Staten betyder Udgiften ikke saa meget; der skal jo ikke i den Anledning løbe flere Tog.

Generaldirektøren: Nogen ligefrem Kompensation er det vel ikke muligt at naa, da den nuværende Adgang til Familiefribefordring efterhaanden hører op, medens den ønskede, selv om det bliver et lille Antal Fripas, vil løbe ud i Fremtiden. Der vil sikkert fra Lovgivningsmagtens Side blive stillet Krav om, at de Tjenestemænd, der nu har Familiefripas, skal afgive en Del. Fra Administrationens Side er det af Betydning at faa Skellet slettet, og jeg mener, at de familiefripasberettigede ikke bør beholde flere Fripas, end der gives til de unge. Kompensationen maa herefter være den, at der afgives 12, hvorefter alle fremtidig faar 12 Familiefripas (Tur og Retur). Dette Tal svarer ogsaa omtrent til Gennemsnittet af det af samtlige Tjenestemænd benyttede Antal Familiefripas. Skal vi lave en Reform, bør den laves til Bunds, saaledes at man nu udrydder Kilden til Misfornøjelsen. Paa dette Grundlag kan De vente min Støtte.

Ch. Petersen: Vi kan ikke tænke os, at det er gørligt at komme saa langt ned for dem, der har Familiefripas. Hvis det var gørligt at faa Tallet hævet til 18—20 for alle, var det muligt, at det Personale, der har Familiefripas, vil afse 4—6 Fripas. Der er mange Familier, der ikke kan afse Fripas. Tanken om at tildele et ensartet Antal Familiefripas er tiltalende.

Ohmeyer: 4 Fripas sparet vil som Forholdene er i Øjeblikket give ca. 78 000 Kr., 12 Fripas opnaaet vil koste ca. 65 000; en Kompensation paa 4 Fripas maa derfor formentlig være tilstrækkelig.

Generaldirektøren: De 130 000 Kr. er beregnet, saaledes som Forholdene nu er, men dette Tal vil forhøjes efterhaanden.

Rich. Lillie: Jeg kan understrege, hvad Formanden udtalte; vi kan ej gaa med til at afskaffe 12 Fripas. De Medlemmer, som har Fripas, er ikke indstillet paa at kunne afgive 12. Der er en vis Velvillie hos Personalet til at afgive nogle Fripas. Jeg har Bemyndigelse til at afgive 4, men kan ikke gaa videre. Det er vel regnskabsmæssigt set en Fordel at have samme Antal Fripas til alle. Generaldirektøren kan sikkert regne med Tilfredshed hos det Personale, der ikke har Familiefripas.

Generaldirektøren: Man kunde vel ikke indskrænke Ordningen til kun at gælde for de nuværende ansatte og lade Spørgsmaalet staa aabent for de efter 1. Januar 1925 ansatte? Dette vilde mulig lette Gennemførelsen. Reformen maa bevillingsmæssigt hvile i sig selv. For

Administrationen vil det være det mest tiltalende, at der skabes Lighed i Antallet til gamle og unge. Hvis der opretholdes et stort Tal for de gamle, maa vi længere ned med Tallet for de unge; dette er ikke saa tilfredsstillende.

Ch. Petersen: Hvis man laver en Ordning pr. 1. Januar 1925, vil de gamle Vanskeligheder opstaa paany. Kunde man ikke eventuelt ordne det saaledes, at alle fik 18 Familiefripas?

Generaldirektøren: Naar der gennemsnitlig kun bruges 12 Fripas, er Tallet 18 særdeles højt.

Ohmeyer: For Jernbaneforeningens Vedkommende ligger Sagen meget vanskeligt, fordi Spørgsmaalet ikke endnu trænger sig paa med saa stor Styrke. Afgivelse af 12 Fripas vil være i Personalets Disfavor, og jeg anser det i det hele taget ikke for muligt at forelægge min Organisation et saa vidtgaaende Forslag.

Ch. Petersen: Jeg er bange for, at Familiefribefordringen helt vilde uddø, hvis der kun laves en Ordning pr. 1. Januar 1925.

Forslaget om samme Antal til alle er tiltalende; og hvis Tallet kan sættes til 18, vil jeg tilraade Organisationerne at tiltræde det.

Generaldirektøren: Kunde man ikke naa til Ensartethed ved en faldende Skala for de nu familiefripasberettigede Tjenestemænd med 12 som endeligt Maal og eksempelvis saaledes, at Tallet sættes til 18 i de første 2 Aar, og derefter til 15 i de næste 2 Aar og 12 for Resten, derefter var man naaet til Ensartetheden. Om 4—5 Aar vil de gamle ikke have saa stor Brug for Familiefripas som nu.

Samtlige Repræsentanter gik imod denne gradvise Nedsættelse.

Ch. Petersen: Det er ikke muligt at komme under 18 for dem, der har Fripas. De gamle har jo Ret til 24.

Generaldirektøren: Det er kun en Ret, der kan borttages, hvad Dag det skal være. Beløbet til Fribefordringen staar kun paa Finansloven og bevilges for hvert Aar.

Ch. Petersen: Vi maa bede Generaldirektøren ikke forlange, at vi skal ned under 18; det vil bringe Sagen til Standsning.

L. Hansen: Det er af Betydning for en Jernbanemanns Uddannelse, at han kommer ud at rejse; men Familiefribefordringens Bortfald har medført, at mange Tjenestemænd saa godt som aldrig kan rejse ud.

Generaldirektøren: Tanken har været, at Forslaget skal hvile i sig selv, jeg tror vedblivende, at det vilde være praktisk at naa ned til samme Antal for alle. Familiefripasretten bliver mindre værdifuld efterhaanden for de gamle.

Ch. Petersen: Vi kan ikke gaa med til en

Ordning, der giver mindre end 18 til de gamle, yderligere Reduktioner maa ske for de unge.

Rich. Lillie: Kan man ikke graduere saaledes: 20 til de gamle, 15 til de efter 1912 ansatte og 10 til de efter 1925 ansatte?

Generaldirektøren: Det er ikke heldigt at have 3 Tal at operere med.

L. Chr. Larsen: Kravet om Familiefripas til de efter 1912 ansatte er blevet forstærket efter Etableringen af den billige Søndagskørsel. Personalet i Driften har kun ganske enkelte Søndage fri i Aarets Løb og kan derfor ikke faa Del i det Gode, som den billige Søndagskørsel er for hele den øvrige Befolkning. Det bliver saa ofte fremhævet, at vi i Fribefordringen har et Gode fremfor andre Borgere; men her er der et Omraade, hvor det omvendte er Tilfældet. Søndagstjenesten er i Forvejen trist nok og ofte længere end Hverdagens; den afskærer tilmed Tjenestemandens Familie fra Søndagens Glæder. Det vil derfor være rimeligt at tage disse Forhold i Betragtning ved Udmaalingen af Fripassenes Antal.

Generaldirektøren: Kan vi ikke komme under 18, maa vi blive ved dette Tal for dem, der nu har Familiefripas. Vi skulde herefter egentlig nedsætte Tallet tilsvarende for de unge; men jeg mener dog at kunne holde mig til de 12. Hvis vi kan enes derom, vil jeg anbefale den Ordning, hvorefter de før 1. April 1912 ansatte Tjenestemand faar Familiefripassenes Antal nedsat til 18 aarlig, og de den 1. April 1912 eller senere ansatte opnaar 12 Familiefripas (Tur og Retur) aarlig, alt regnet pr. 1. Januar 1925.

Udtrykket »hjemmевærende Børn« i Ordre A 41 har givet Anledning til Misbrug. Begrebet kan ikke omfatte f. Eks. voksne selverhvervende Børn. Generaldirektoratet har altid straks grebet ind, hvor saadanne Misbrug af Familiefripassene blev opdaget; men Bestemmelsen har affattes klarere f. Eks. derved, at der sættes en Aldersgrænse af 18 Aar, men med den Undtagelse at der ved Ansøgning til Generaldirektøren kan erholdes Fribefordring til Børn over 18 Aar, naar disse helt eller i det væsentlige er under Forældrenes Forsorg.

Ohmeyer: Der er noget usundt i det paa-pegede Forhold, og jeg vil tro, at det er rigtigst, om man i alle Parter Interesse holder den af Hr. Generaldirektøren angivne Grænse, og saaledes at de, der er under Forældres Forsorg, kan komme med.

Generaldirektøren: For hjemmевærende Børn under 18 Aar forbliver Forholdene uforandret.

Rich. Lillie: Hvis f. Eks. en Tjenestemand i Aarhus har en Søn paa 24 Aar, som studerer i København, kan der altsaa til denne udstedes

Fripas; men hvis samme Tjenestemand har en hjemmевærende Datter paa 19 Aar, som tjener en maanedlig Løn af 110 Kroner, kan der ikke til hende erholdes Fripas?

Generaldirektøren: I første Tilfælde ja, i sidste nej.

Ch. Petersen: Børn over 18 Aar, hvadenten de er hjemme eller ude, kan altsaa erholde Fripas, naar de i det væsentlige er under Forældrenes Forsorg?

Generaldirektøren: Ja.

Ch. Petersen: Med Hensyn til Tallene 18 og 12, da har jeg forstaaet disse som det aller yderst opnaaelige.

Generaldirektøren: Ja.

Ch. Petersen: Et Par af Organisationerne skal have Bestyrelsesmøder om Sagen, hvorfor vi maa bede om Betænkningstid til Onsdag.

Rich. Lillie: Det er en stor Imødekommenhed overfor de unge, hvilket vi paaskønner og siger Generaldirektøren Tak for; men det er et stærkt Forlangende for de gamle. Vil Generaldirektøren ikke kunne sætte Tallet til 20?

Generaldirektøren: Det vil ikke blive let at gennemføre Sagen, naar der ikke vises større Offervillighed.

Rich. Lillie: Kan Alderen for hjemmевærende Børn ikke forhøjes fra 18 til 20 Aar, mod at Børn over 20 Aar, men under Forældrenes Forsorg, ikke fik Ret til Familiefripas.

Generaldirektøren: Det vil blive en daarligere Ordning for Personalet.

Ch. Petersen: Vi vil tilraade vore Organisationer at tiltræde Generaldirektørens Forslag, da vi betragter det som det yderste, hvortil Generaldirektøren kan strække sig.

Samtidig vil jeg takke Generaldirektøren for, at vi kom hinanden saa nær, og haabe, at det vil lykkes Generaldirektøren og Ministeren at føre Sagen igennem.

Generaldirektøren: Ministeren vil konferere med Finansudvalget inden Midten af denne Maaned.

Rich. Lillie: Der vil jo ingen Forandringer ske med Hensyn til Vognklasserne?

Generaldirektøren: Nej, der vil ingen Forandringer ske i de gældende Regler paa dette Punkt; ved Fællesudvalgets Aflevering af Andragendet i September fik jeg Indtryk af, at paa dette Omraade kunde der ikke tilbydes Kompensationer.

Herved sluttede Forhandlingen.

Efter at begge Rigsdagens Finansudvalg har tiltraadt den Overenskomst, der naaedes ved Forhandlingerne, er Nyordningen gennemført med Gyldighed fra 1. Januar 1925.

NYTAARS BETRAGTNINGER.

Ved Nytaarstide er det ret naturligt at vende Blikket tilbage og se, hvad Aaret har bragt, og hvilke Begivenheder, der er passeret, og som der kan være Anledning til at mindes.

Januar Maaned stod for Organisationen i Jubilæets Tegn og den 24. Januar afholdtes en stor Jubilæumsfest i Industriforeningens Bygning i København og samtidig udsendtes et Festskrift, i hvilket Organisationens Historie skildres. Paa mangfoldige Maader blev det tilkendegivet Organisationen, at den havde erhvervet sig en anerkendt Stilling.

I Februar Maaned forhandlede der af Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg om de nye Ferieregler, og den 11. Februar kom det nye Pristal, der gav en Stigning paa en Portion.

I Marts Maaned afgav Uddannelseskommissionen sin Betænkning, og Broen over Lillebælt vedtoges af Rigsdagen. — Uddannelseskommissionens Flertals Udtalelser er i det store og hele blevet gennemført og Eksamenskommission er blevet nedsat.

April Maaned stod i Valgets Tegn, og resulterede i, at Socialdemokratiet dannede Regering.

I Maj Maaned kunde Boligudvalget afslutte sit store og betydningsfulde Arbejde med Regulering af Huslejerne i Tjenestemandsboligerne, et Arbejde der medførte betydelige Tilbagebetalinger til mange Tjenestemænd af for meget opkrævede Lejer.

»Vor Stand«, Jernbaneforeningens Medlemsblad, fejrer 25 Aars Jubilæum.

I Juli Maaned bragte en Forhandling, Organisationens førte med Generaldirektoratet, det glædelige Resultat, at alle Lokomotivførere ved deres fyldte 40 Aar fik udstedt Frikort.

I August bekendtgøres Pristallet, og Dyrtidstillægget stiger med en Portion.

I September Maaned afgav Forenklingskommissionen sin Betænkning, i hvil-

ken Kravet om Forrentning af Statsbanerne b. a. fremsattes.

Den 1. Oktober førte Organisationens Forhandling med Generaldirektoratet angaaende Betjeningen af Rangerlokomotiverne, under hvilken Generaldirektøren lovede overfor Ministeren at vilde anbefale Gennemførelsen af en Mellemstilling for de Lokomotivfyrbødere, der udfører Tjeneste som Førere af de enmandsbetjente Rangerlokomotiver.

Dansk Jernbaneforbund fejrede sit 25 Aars Jubilæum.

I November Maaned, den 25., afslog Ministeren for offentlige Arbejder at gaa med til nogen som helst Forbedring af disse Tjenestemænds Kaar, ud fra den Forudsætning, at det gik godt som det gik. Ministeren udtalte ved samme Lejlighed, at han vilde sætte alt ind paa en Forbedring af Konjunkturtillægget.

Den 5. December afholdtes i Fredericia et Møde af Afdelingsformænd fra hele Landet for at tage Stilling til den ved Ministerens Holdning opstaaede Situation. Paa Mødet vedtoges en Resolution, der blev optaget i en stor Del af Dagspressen, og medførte en Diskussion om Spørgsmaalet gennem Interview m. m. Ved en Forhandling den 6. December i Generaldirektoratet med Fællesudvalget opnaaedes en Ordning, saaledes at alle Tjenestemænd ved Statsbanerne faar Ret til Familiefribefordring.

Paa Tærskelen til det nye Aar er en stor Del af Lokomotivmændenes Tanker henvendt paa Aarets seneste Begivenheder, og særlig Spørgsmaalet Rangerlokomotivernes Betjening. Ministerens Afgørelse i denne Sag skuffede Lokomotivmændene og medførte en stærk Bitterhed, navnlig naar henses til Generaldirektøren hele velvillige Holdning og Lyst til at faa dette aargamle Spørgsmaal ud af Verden.

Denne Sag staar stadig paa Dagsordenen og maa af Retfærdighedshensyn løses før eller senere.

En af de Sager, der først kommer for

i det nye Aar, og som er af betydelig Interesse for alle Tjenestemænd, er Ordningen af Konjunkturtillæget for det kommende Finansaar. Paa dette Omraade vil Ministeriet, efter Trafikministerens Udtalelser, sætte alt ind for en saa god Løsning som muligt, og lad os da haabe, at Ministeriet maa have Held med sig til Gennemførelsen af sine Planer.

STATSBANELOVENE.

Folketingsudvalget har den 17. ds. afgivet følgende Betænkninger over de to Statsbanelovforslag:

1. Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne.

Forslaget til Lov om Styrelsen af Statsbanerne, der er udarbejdet paa Grundlag af Administrationskommissionens 1ste Betænkning, ændrer for Hovedliniernes Vedkommende intet i den nuværende Organisation af Statsbanernes Styrelse, idet man fra alle Sider har erkendt, at en Omorganisation ikke er nødvendig for, at Statsbanerne kan ledes efter mere forretningsmæssige Principper. Formaalet med Lovforslaget er at skabe en mindre detailleret Styrelseslov end den nuværende og derved sætte Minister og Administration i Stand til uden Ændringer i Lovgivningen at indrette Forholdene efter Tidens Krav.

Der er i Udvalget Enighed om, at dette naas ved det foreliggende Lovforslag, der saaledes maa siges at være et Fremskridt fra den nuværende Ordning, der sætter for snævre Grænser for Ministerens og Administrationens Handlefrihed.

Efter det foreliggende Lovforslag kan Detaillerne ordnes ved ministeriel Afgørelse eller ved Ændringer paa de aarlige Normeringslove.

Fra forskellig Side har man fremsat Tanken om en Ændring af Jernbaneraadets Sammensætning og Virkeomraade. Man har saaledes ment, at der i større Omfang end hidtil skulde drages Nytte af

Raadets Medvirkning, og det var derfor naturligt, at Spørgsmaalet om en ændret Sammensætning af Raadet blev drøftet. I den Henseende har der fra enkelte Medlemmer af Udvalget været peget paa Muligheden af at give Repræsentanter for Erhvervslivet Plads i Raadet, ligesom en Repræsentation for Personalet har været paa Tale. Fra anden Side har man fremhævet det ønskelige i, at de af Rigsdagen valgte Medlemmer af Raadet havde Sæde i Rigsdagen, saaledes at Raadet var i virkelig Kontakt med Rigsdagen. Man er dog fra alle Sider enig om, at en Forandring af Raadets Sammensætning ikke er heldig paa nuværende Tidspunkt, hvorfor man er enedes om at stille dette Spørgsmaal i Bero, indtil den nye Styrelseslov har virket i nogle Aar.

Man er under Forhandlingerne i Udvalget gaaet ud fra, at der vil blive gjort Forsøg paa i saa stort Omfang som forneligt med Kravet om en ensartet og forsvarelig Ledelse at give de enkelte Led i Driften den Dispositionsfrihed, der er en Betingelse for at skabe den størst mulige Interesse for en økonomisk Drift. En væsentlig Betingelse for, at Forrentningskravet kan virkeliggøres, er, at ikke alene Statsbanernes øverste Ledelse arbejder for dette Krav, men at alle Tjenestemænd hver paa sin Plads yder deres Medvirkning.

Udvalget ønsker, selv om det ikke direkte staar i Forbindelse med selve Lovforslaget, at understrege, at det efter den Udformning, man har givet Forrentningskravet, sikkert vil være af Betydning, at der, saa vidt det er gør ligt og økonomisk forsvarligt, opstilles Rentabilitetsberegninger for de enkelte Strækninger, og at der gøres alt for at indføre en simplificeret Drift paa de enkelte Banestrækninger, der egner sig dertil.

I den nuværende Styrelseslovs § 4 fastsættes Antallet af Distrikter til »mindst 3«, medens det foreliggende Forslag intet indeholder om Antallet. Udvalget foreslaar, at Antallet fastsættes til højst 3, saaledes at det fastslaas, at dette Antal

Distrikter ikke kan overskrides, medens Antallet administrativt kan indskrænkes, saafremt Forholdene maatte ønskeliggøre dette.

1 Lovforslagets § 12 fastsættes Lovens Ikrafttræden til 1. Januar 1925. Da Lovforslaget ikke kan færdigbehandles til denne Tid, foreslaas Lovens Ikrafttræden fastsat til den 1. April 1925.

Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med de forannævnte Ændringer.

II. Forslag til Ændringer i Takstloven.

Udvalget har gjort Lovforslaget til Genstand for en indgaaende Drøftelse og er enigt i, at en større Bevægelsesfrihed for Minister og Administration paa Takstomraadet er en nødvendig Betingelse for en mere forretningsmæssig Drift af Statsbanerne. Efter Lovforslaget bevares de nuværende Maksimaltakster saaledes, at en Forhøjelse herudover stadig kræver Rigsdagens Samtykke; der søges kun Hjemmel til større Bevægelsesfrihed indenfor Maksimaltaksterne. For at opnaa en saadan Bevægelsesfrihed indeholder Lovforslaget følgende mere betydende Ændringer i den hidtil gældende Takstlov:

1) Den hidtil gældende Bestemmelse i § 59, 2det Stykke, om, at lavere Takster end de i Henhold til Loven gældende kun kan indføres, efter at Ministeren har indhentet Erklæring fra Jernbaneraadet og Samtykke fra de 2 af Rigsdagen nedsatte Finansudvalg, bortfalder.

2) Ministeren bemyndiges til at fastsætte Undtagelsestariffer (jfr. Lovforslagets Punkt 5);

3) Generaldirektøren bemyndiges til at træffe Fragtaftaler med Enkeltmand. I Forbindelse hermed staar Forslaget om, at Lovens § 59, 5te Stykke bortfalder.

For Punkt 1's Vedkommende er Udvalget enigt i, at en større Bevægelsesfrihed for Ministeren er ønskelig, men man ønsker ikke, at denne Bemyndigelse udstrækkes til at omfatte en almindelig Ned-

sættelse af de i Loven anførte Grundtakster. Udvalget har derfor ved Ændringsforslag Nr. 1 foreslaaet en Ændring af § 59, 2det Stykke, hvori dette nærmere fastslaas. Denne Ændring er tiltraadt af Ministeren.

Udvalget har i denne Forbindelse drøftet Muligheden for ogsaa at give Administrationen Beføjelse til at forhøje Lovens Grundtakster. Da Ministeren har udtalt, at der i en overskuelig Fremtid næppe vil blive Anvendelse herfor, har man ladet Spørgsmaal falde, idet man peger paa den Frihed, Administrationen vil have til bl. a. at andre Degressionen (jfr. Lovens §§ 60, 61 og 63). Udvalget gaar iøvrigt ud fra, at Lovens Bestemmelser bemyndiger Ministeren til med den Begrænsning, der indeholdes i Udvalgets Forslag til Affattelse af Lovens § 59, 2det Stykke, at ændre de udregnede Takster i op- og nedgaaende Retning.

For Punkt 2's Vedkommende er Udvalget enigt i, at det vil være heldigt af Hensyn til den stadig stigende Konkurrence, som Banerne er Genstand for, at Ministeren bemyndiges til at fastsætte Undtagelsestariffer.

For Punkt 3's Vedkommende kan Udvalget tiltræde, at der gives Adgang til at træffe Fragtaftaler med Enkeltmand. Udvalget har kun ønsket at fastslaa, at det er Ministeren, der i saa Henseende staar til Ansvar over for Rigsdagen, saafremt saadanne Fragtaftaler fra Rigsdagens Side skulde blive gjort til Genstand for Kritik. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 2.

Fra en enkelt Side inden for Udvalget har man peget paa, at Bestemmelsen om de særlige Fragtaftaler kunde medføre en økonomisk Fordel for de større Virksomheder, der i Praksis vil blive de eneste, som vil kunne opnaa den nævnte Rabat. Man har paa den anden Side været paa det rene med, at man ikke vilde kunde forlange, at den Fragtnedsættelse, der eventuelt gives en vis Virksomhed, automatisk tilfalder alle andre Virksomheder af samme Art. Dette vil uden Tvivl hindre, at

Bestemmelsen kom til at svare til sin Hensigt.

Ministeren har under Samraad med Udvalget erklæret, at Hensigten med Fragtaftalerne med Enkeltmand var dels at søge den nuværende Tarif bevaret for Statsbanerne, dels at tilføre dem ny Trafik til den højst mulige Fragt og i alt Fald med Fortjeneste for Banerne af Gods, som for Tiden overhovedet ikke kommer til Forsendelse, eller som paa Grund af de dermed forbundne økonomiske Fordele sendes paa anden Maade end med Statsbanerne. Da Ministeren endvidere fremhævede, at en Benyttelse af Bestemmelsen til at begunstige større Virksomheder i højeste Grad vilde stride mod Statsbanernes Interesse, hvorfor det var udelukket, at den vilde blive benyttet med dette Formaal, er man fra alle Sider enig om at lade de nævnte Betæneligheder falde.

Udvalget foreslaar med Ændringsforslag Nr. 3, at Bestemmelsen om Lovens Revision i Rigsdagssamlingen 1931—32 udgaar, da det altid staar Ministeren eller Rigsdagen frit for at foreslaa en Revision, saafremt Forholdene maatte gøre dette paakrævet.

Udvalget indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med de forannævnte Ændringer.

Ændringsforslag.

Af Udvalget, tiltraadt af Ministeren for offentlige Arbejder:

Til § 1.

1) Punkt 2 affattes saaledes:

»2. I § 59 bortfalder 5te Stykke, og 2det Stykke affattes saaledes:

»Ønsker Ministeren at indføre Takster for Personbefordringen eller Godsbefordringen eller Befordringen af levende Dyr, som i al Almindelighed er lavere end dem, der fastsættes i Henhold til nærværende Lov, skal han dog først, efter at have hørt Jernbaneraadet, indhente Samtykke hertil hos de af Rigsdagens 2 Ting nedsatte Finansudvalg.«

2) Punkt 7 affattes saaledes:

»7. I § 65, Afsnit »B. Befordring paa særlige Vilkaar«, tilføjes følgende nye Stykke:

»Ministeren for offentlige Arbejder kan fastsætte Regler, hvorefter Generaldirektøren i særlige Tilfælde, hvor Hensynet til Driftens Økonomi maatte gøre det ønskeligt, kan nedsætte Taksterne med indtil 50 pCt. for Personer og 33 $\frac{1}{3}$ pCt. for Gods og levende Dyr.«

3) Punkt 8 affattes saaledes:

»8. § 71 udgaar.«

SYGEKASSEVALGET

Ved de i Henhold til § 12 i Statutterne for de sjællandske og falsterske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Sygekasse foretagne Valg af Repræsentanter for Aarene 1925—27 har Optællingen af de afgivne Stemmer givet følgende Resultat:

Af Generalsekretariatets, Søfartsvæsenets, Regnskabsvæsenets, Hovedrevisoratets, Trafiktjenestens (ikke Togtjenestens) Personale, Personalet i Regnskabsafdelingens og i Trafikafdelingens Kontorer i Generaldirektoratet, Personalet hos den Kommitterede i Handelssager og hos Distriktschefen er valgt:

Af Interessenter i 1.—9., 11. og 12. Lønningssklasse:

	Antal Stemmer
Assistent C. J. M. Wieth	268
Assistent, Frk. K. Ammentorp	3
Medhjælper B. B. Jensen	1
Overbanemester C. W. J. Ovesen	1
Lokomotivfører Frode Nielsen	1
Overportør 613 C. O. Petersen	1

Af de øvrige Interessenter:

	Antal Stemmer
Overportør 613 C. O. Petersen	390
Overmatros 35 R. Kantø	128
Assistent, Frk. K. Ammentorp	30
Assistent C. J. M. Wieth	14
Banearbejder 388 N. C. Madsen	1
Portør 2401 K. Rasmussen	1
Medhjælper C. F. Bülow Müller	1

Af Togpersonalet, Værkstedernes og Maskintjenestens Personale samt Personalet i Maskinafdelingens Kontorer i Generaldirektoratet er valgt:

Af Interessenter i 1.—9., 11. og 12. Lønningssklasse:

	Antal Stemmer
Lokomotivfører Frode Nielsen	351
Materialforvalter O. H. J. Larsen	64
Jernbanepakmester 147 P. K. Jensen ..	9
Assistent C. J. M. Wieth	1
Lokomotivfører F. J. Nielsen	1

Af de øvrige Interessenter:

	Antal Stemmer
Haandværker 1291 H. L. Hansen	566
Lokomotivfyrbøder 751 E. B. Bendtsen ..	327
Pakmester 147 P. K. Jensen	210
Haandværker 933 J. Mathiesen	164
Materialforvalter O. H. J. Larsen	4

Desuden 6 Stemmer spredt paa 4 Interessenter.

Af Bane-, Signal- og Telegraftjenestens Personale samt Personalet i Overingeniørens, Overarkitektens og i Baneafdelingens Kontorer i Generaldirektoratet er valgt:

Af Interessenter i 1.—9., 11. og 12. Lønningssklasse:

	Antal Stemmer
Overbanemester C. W. J. Owesen	60
Fuldmægtig H. C. A. Severinsen	14

Af de øvrige Interessenter:

	Antal Stemmer
Banearbejder 388 N. C. Madsen	455
Telegraformand 8 P. S. Petersen	151
Overbanemester C. W. J. Owesen	11
Baneformand 89 N. F. Nielsen	1
Pens. Telegrafnæstformand 350 C. F. Wil- lerup	1
Overmatros R. Kantso	1

19 Stemmesedler, der iøvrigt ikke vilde have ændret Resultatet, var ugyldige.

Herefter er nedennævnte valgt til Repræsentanter og Suppleanter for Sygekassen for Aarene 1925—27:

Repræsentant:

Assistent C. J. M. Wieth, Hellerup.
Overportør 613 C. O. Petersen, Enghave Billet-
salgssted.
Lokomotivfører Frode Nielsen, Københavns
Godsbanegaard.
Haandværker 1291 H. L. Hansen, Centralværk-
stedet, København.
Overbanemester C. W. J. Owesen, 1. Distrikt,
København.
Banearbejder 388 N. C. Madsen, København
Hovedbanegaard.

1ste Suppleant:

Assistent, Frk. K. Ammentorp, Regnskabskon-
trollen.
Overmatros 35 R. Kantso, Masnedø.
Materialforvalter O. H. J. Larsen, Maskinaf-
delingens Regnskabskontor.

Lokomotivfyrbøder 751 E. B. Bendtsen, Kø-
benhavns Godsbanegaard.
Fuldmægtig H. C. A. Severinsen, 1. Bane kon-
tor, København.
Telegraformand 8 P. S. Petersen, Københavns
Godsbanegaard.

Kjøbenhavn, December 1924.

25 AARS JUBILÆUM.

O. Larsen,

O. Larsen, Esbjerg, er en bekendt Mand fra D. L. F.s Generalforsamlinger og Møder, har siden sin Ansættelse som Lokomotivmand den 1. Januar 1900 været stationeret i Esbjerg, hvortil han kom fra Ng. Værksted.

O. Larsen er jo en af dem, som har maattet stille sine Evner til Raadighed for D. L. F. omtrent siden Foreningen stiftedes, først som Afdelingskasserer, senere efter Kredsdelingen som Formand for Lokomotivfyrbøderafdelingen. Efter at han den 1. November 1914 blev fremmet til Lokomotivfører, varede det heller ikke længe, før han maatte overtage Hvervet som Formand for Lokomotivførerafdelingen. For et Par Aar tilbage fratraadte han efter eget Ønske Hvervet og er nu Repræsentant for Rekreatiohjemmet, som har hans særlige Interesse.

L. er kendt som en dygtig og pligtopfyldende Lokomotivmand, og en Mand som altid punktlig og pligtopfyldende udførte sit Arbejde indenfor Organisationen og har altid haft Interesse for at skaffe sine Kolleger og dermed ogsaa sig selv bedre Kaar. I det kommunale Arbejde har Larsen som mangeaarig Medlem af Esbjerg Ligningskommission været Lokomotivmændene en god Talsmand, mangen Lokomotivmand og Tjenestemand i Es. har god Grund til at være Larsen taknemmelig for hans Assistance i kommunale Sager. Vi takker for godt

Samarbejde gennem Aarene og haaber at vi i mange Aar endnu maa drage Nytte af Lærers Evner til Gavn for vor Stand.

Til Lykke med Dagen.

H. C.

O. Jessen.

Den 1. Januar 1925 fejrede Lokomotivfører O. Jessen, Kalundborg, sit 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmand. Jubilaren ansattes som Lokfhrasp. i Nyborg og blev den 1. Januar 1900 ansat som Lokomotivfyrbøder i København. J. kom senere til Korsør og blev ved sin Forfremmelse til Lokomotivfører i 1914 forflyttet til Kalundborg, hvor han siden har været.

Jubilaren har ved sin venlige og støtte Opførelsen vundet sig mange Venner og har altid været en god Organisationsfælle, hvorfor vi bringer ham et hjerteligt Til Lykke paa hans Jubilæumsdag med Ønsket om, at han endnu i mange Aar maa færdes iblandt os og sine kære.

Loke.

LOKOMOTIVMANDSKONGRES.

Nordisk Lokomotivmands Forbund afholder i Juni Maaned Kongres i Stockholm.

Det er i Aar 25 Aar siden den første Kongres af Lokomotivmænd fra de nordiske Riger samledes.

EKSAMENSKOMMISSIONEN.

Som Medlemmer af Eksamenkskommissionen er Maskiningeniør H. Harning og Lokomotivfører Rich. Lillie blevet udnævnte for Eksaminer for Personale under Lokomotivtjenesten.

LØNNINGSINDTÆGTEN I 1924.

Vi skal i næste Nr. af Bladet bringe den sædvanlige Oversigt over Lokomotivmændenes Indtægter i 1924.

TILLÆG TIL DE GAMLE PENSIONISTER.

Den 19. December fremsatte Finansminister Bramsnæs Forslag i Folketinget om personligt Tillæg til de Pensionister, hvis Understøttelse er fastsat i Henhold til de for 1. Oktober 1919 gældende Love. Tillæget kan ydes i Tilfælde, hvor der skønnes at bestaa et vist Misforhold mellem den af Tjenestemanden ydede Tjeneste og hans eller de efterladtes Pension med Tillæg, og hvor Forholdene iøvrigt ikke taler imod Ydelsen. Tillæget kan i Almindelighed udgøre mellem 108 og 600 Kr. aarlig, men kan under ganske særlige Forhold stige til 1008 Kr. aarlig. Det udbetales maanedlig sammen med Pensionen.

DANSK PRIVATBANEFORBUND.

Indenfor Dansk Privatbaneforbund er der opstaaet Uenighed mellem Lokomotivafdelingen og Trafikafdelingen angaaende Førelse af Motorvognene. Denne Strid har resulteret i en foreløbig Beslutning af Lokomotivafdelingen om Udtrædelse af Forbundet.

DYRTIDSTILLÆG.

De norske Tjenestemænds Organisationer har ofte overfor den norske Regering fremsat Krav om Hjælp paa Grund af den Nødstilstand, der herskede blandt Tjenestemændene. Organisationen har paapeget, at Lønningerne i de sidste Aar er forringet med $\frac{1}{3}$ og det er endelig lykkedes at faa Statsmyndighederne til at indse, at der maatte gøres noget. Der foreslaas nu en Bevilling paa 4 Mill. Kr. som Forskud paa Dyrtidstillæget, der udbetales til Jul f. A. med indtil 200 Kr. til hver Tjenestemand som Forskud paa Gage for 1925, men kun til Tjenestemand, hvis Gage ikke overstiger 6000 Kr. om Aaret. Det er Meningen, at Forskuddet senere skal afvikles ved eventuelle Dyrtids- eller Løntillæg.

INTERNATIONAL JERNBANEKONGRES.

Der vil i Sommeren 1925 i London blive afholdt en international Jernbanekongres. Til Deltagelse i Kongressen er følgende Statsbanembedsmænd anmeldt: Generaldirektøren, Direktørerne Floor og Andersen, Trafikchef Graue, Overingeniør Valentiner, Distriktschef Wissenback, Kontorchef E. Lamm og Baneingeniør Trengse.

KAMPEN MOD RUTEBILERNE

Den østjællandske Jernbanes Fremtid er meget truet paa Grund af Rutebilernes Konkurrence. Der har i den Anledning været Tale om at standse Banens Drift ved indeværende Aars Begyndelse, men paa et Møde i Haarlev den 29. December besluttedes det at fortsætte Driften i hvert Fald indtil 1. Juli 1925. Der skal i den mellemliggende Tid foretages indgaaende Undersøgelse af Banens Forhold, hvorefter der skal fremsættes Forslag til en fremtidig Ordning af Banens Drift.

Hornbækbanen kæmper ligeledes med store Vanskeligheder, og man har set sig nødsaget til at afskedige flere af Personalet for at skaffe Balance paa Regnskabet. Det er Hensigten, at Togførertjenesten ved Persontogene skal udføres af Driftsbestyreren og af Stationsforstanderne i Hornbæk og Grønnehave.

FORHANDLINGER MED RUTEBILORGANISATIONERNE.

Trafikministeren agter at optage Forhandlinger med Rutebilorganisationerne og Aamtsraadsrepræsentanter med det Formaal at begrænse Bilkonkurrencen. Ministeren vil endvidere sætte Fart i Statsbanernes Forsøg med Motorvogne eller Biler paa Skinner for ad den Vej virksomt at optage Konkurrencen med Landevejsbilerne.

JUBILÆUM

Den 1. Januar 1925 var det 40 Aar siden Maskindirektør A. Floor ansattes ved Banerne.

ARBEJDETS FARER.

Under denne Overskrift findes i Norsk »Lokomotivmands Tidning« en Meddelelse om et Uheld, der fornylig passerede for en Lokomotivfører P. Vinge.

Under Kørselen hørte Lokf. nogen Larm fra Tenderen og for at konstatere hvad der var i Vejen, gik han ned paa Fodtrinene og paa en eller anden Maade er han faldet af.

Lokomotivfyrbøderne er ikke straks bleven opmærksom paa Føreren Fald, og Toget kørte et godt Stykke, forinden han standsede. Efter at Toget var standset, kørte han efteren Samtale med Overkonduktøren tilbage, men ikke saa langt at de fandt Føreren, men kørte frem til Stationen, i Stedet for, som man efter almindelig menneskelig Fornuft burde, at de kørte saa langt, at de fandt den forulykkede.

Efter at Toget var kommet til Stationen, sendtes et Par Mand ud paa Linien for at lede, og de fandt da Vinge bevidstløs og forslaaet paa en Skraaning. Han blev derfor befordret til Sygehuset, hvorfra han imidlertid er udskrevet i god Bedring.

Men Behandlingsmaaden, at Toget stoppede,

kørte et lille Stykke tilbage, saa stoppede igen og kørte frem til Stationen i Stedet for at køre saa langt tilbage, at de fandt Føreren, har gjort et uhyggeligt Indtryk paa de fleste Lokomotivmænd i Hamar Distrikt.

Enhver Mand, som har med Togtjeneste at gøre, ved, at ved Overkørsel af Dyr skal der standses for at se hvordan det er gaaet med det. Men her lader man Føreren ligge uden at vide det ringeste om, hvorledes det er med ham. Havde det været dyb Sne, bevidstløs som han var, kunde Ansigtet være kommet ned i Sneen og han vilde være kvalt, eller en Blodaaere havde været beskadiget, han vilde være død forinden Hjælpen kom.

Men her blev han liggende paa den frose Jord, forladt af Toget, ikke paaagtet saa meget som en Hund — i Sandhed noget til Eftertanke.

Enhver Lokomotivmand, Lokomotivfører som Lokomotivfyrbøder, bør altid, naar den ene Mand er gaaet ud for at se efter noget paa Maskinen, holde Øje med ham til han kommer ind paa Fyrpladsen igen. — Der kan jo nemt ske et Uheld.

ULYKKESTILFÆLDE.

Den 23. December blev Stationsforstander G. E. Lauesen, Thisted, dræbt ved Tog 1101's Indkørsel paa Stationen. Stationsforstanderen var beskæftiget med Eftersyn af Sporene og havde ikke bemærket Togets Komme og traadte ind i Togvejen umiddelbart foran Toget. Døden paafulgte øjeblikkelig.

Den 26. December kørte en Bil mod Bommen ved Jernbaneoverskæringen paa Aalekistevej umiddelbart forinden Tog 133's Passage, med det Resultat, at Bommen gik op og Maskinens Forende greb Bilen, der knustes, og at samtlige Passagerer kom alvorligt til Skade. Den ene af Bilens 5 Passagerer døde umiddelbart efter Indlæggelsen paa Hospitalet.

Denne sørgelige Katastrofe har givet Anledning til en Mængde Angreb paa Statsbaneledelsen for mangelfuld Belysning af Bommene. Enkelte Blade har dog ogsaa haft Øjet aabent for, at man ikke uden videre kan lægge hele Ansvar for det skete paa Statsbanerne, men at der ogsaa maa kræves et vist Ansvar lagt paa Chaufføren, naar saadanne Ulykker sker, thi er Vejret usigtbart, maa Hastigheden sættes ned, saaledes at Muligheden for Katastrofer eller Uheld undgaas; man har vel Lov at gaa ud fra, naar man lejer en Bil, at Chaufføren har et Ansvar for at bringe hans Passagerer velbeholdne til Bestemmelsesstedet.

For os Lokomotivmænd, der ogsaa maa køre i al Slags Vejr, gælder den Regel, at man i usigtbart Vejr maa være særlig opmærksomme, og det er ingen særlig Undskyldning i paakommende Uheldstilfælde at Vejret var usigtbart. Vi ved ikke helt, hvormeget der kræves af en Mand, for at blive Chauffør, men for at blive

Lokomotivmand kræves at Øjnene skal være gode, han maa ikke være farveblind og Øjenprøve sker med visse fastsatte Mellemrum.

Hvor stor Garanti har man for, at alle de Mennesker, der faar udstedt Kørekort, kan se tilstrækkelig godt, ikke er farveblinde, og det er dog en væsentlig Betingelse for at kunne køre godt, og en Ting til synes det berettiget at kunde forlange, at en københavnsk Droskechauffør maa være saa godt kendt i København og Omegn, saaledes at hans Opmærksomhed skærpes paa de farligere Steder.

Hvorfor anbringes Bilmærkerne, der antyder farlige Steder ikke altid i højre Side af Køreretningen og saaledes at Lanterne kan belyse dem i Mørke. Herved kunde maaske afværges eventuelle Uheld.

TAKSIGELSE.

Hjertelig Tak for venlig Deltagelse ved min Mand, Lokomotivmester C. Thomsens Død og Begravelse.

Thora Thomsen.

TIL
MEDLEMSLISTEN

Overført fra D. S. & M. F. til D. L. F.

1. December 1924: Lokfhasp. B. A. Nielsen og N. H. Andersen i Sønderborg.

Afgaaet ved Døden.

Lokomotivmester I C. J. P. S. Thomsen, Østerbro, den 14—12—24.

Afsked.

Lokomotivfører P. F. Knudsen, Sønderborg, under 16—12—24 (min. Afsked).

Grethe's Magasin
A/S

Vesterbrogade 63,
Hj. af Dannebrogsgade.

Dame- & Børnekonfektion

samt Kioler

Smaa Priser.

Ratebetaling.

Nærværende Nummer er afleveret
paa Avispostkontoret d. 6. Januar.

NIELSEN & LYDICHE'S

— BOGTRYKKERI —

VESTRE BOULEVARD NR. 18
KØBENHAVN B.

TELEFONER 652 og 653.

STØT VORE ANNONCØRER

KØBENHAVNS KOLONIAL FORSYNING

LOTHARDT DAHL.
Vesterbrogade 11. Telefoner 3067 & 5605. Helgolandsgade 1.

Største Kolonial- og Konserves-Import i Danmark.
Direkte fra Producent til Forbruger, derfor altid billigst.

Vore Automobiler kører overalt i Byen og Forstæder,
Leverandør til Embeds- og Bestillingsmænd samt Lægers Forbrugsforening.

DANSK ANDELS LIVSFORSIKRINGSSKAB

Tegner alle Arter
Livsforsikringer

„KOLDINGHUS“
KOLDING
Oprettet 1898

Statstelf. Nr. 23
Central » 300

SPECIALITET: / Livsforsikring med Alderdomsforsørgelse.
Kapitalforsikring med Arverente.

Amk. Gummivare

Industri Vestergade 3 Kbhvn. B.
Mødersprøjter, Samlets- & Sygeplejeartikler
III. Prislister mod 30 Øre i Primær.
DISKRET ESPEDITION • Telf. Ryen 4195
Jernbanemænd 10 pCt. Rabat

Fællesforeningen for
Danmarks Brugsforeninger

Hovedkontor:

15 Njalsgade 15

København

Telefon 4015.

Telefon 4015

Ægte
Honning

Billigst i Danmark.
6 Pd. 7 Kr., 9 Pd. 10 Kr.
inkl Spande. Sendes
overalt pr. Postopræven-
ning. Bestilling paa
mindst 18 Pd. portofrit.
Københavns Honninghus, Graabroretorv 4, Kbhvn. K.
Telef. 6024. Største og ældste Specialfirma. Grdlt. 1829.

Lokomotivmænd.

Jubilæumsmapper og Adresser
leveres smukt og billigt. Prøver og
Prislister vil være til Eftersyn hos
d' Hrr. Afdelingsformænd ved stør-
re Depoter.

Ærbødigst
I. C. M. NIELSEN,
Pudserformand, Nyborg.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², København B.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14,613
Udgaar 2 Gange maanedlig.
Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Announce-Expedition
Ny Vestergade 7³, København B.
Telefon Central 14613.
Kontortid Kl. 10—4.